

جوار | هفته نامه سفارت ج.ا.ا در واتیکان

سال سوم | شماره ۱۲۳ | ۲۷ شهریور ۱۴۰۵

آنچه در این شماره می خوانیم:

گزیده ای از بیانات سیدالشهدای انقلاب اسلامی مقام معظم رهبری (ره)

بمناسبت " وفات حضرت فاطمه معصومه (س) " ۳

یادداشت مدیرمسئول: حضرت امام حسن عسگری (ع)؛ طلوع امامت در

آستانه عصر غیبت..... ۶

بانویی از تبار مریم؛ حجت الاسلام والمسلمین دکتر محمد مهدی تسخیری؛

معاون ارتباطات واموربین الملل دانشگاه ادیان و مذاهب..... ۱۰

مصاحبه سفیر محترم با روزنامه مطرح "ایل فارو سول موندو" ایتالیا.... ۱۳

تأثیر هشت سال دفاع مقدس در جوانان اروپا؛ جوزپه آیلو؛ پژوهشگر

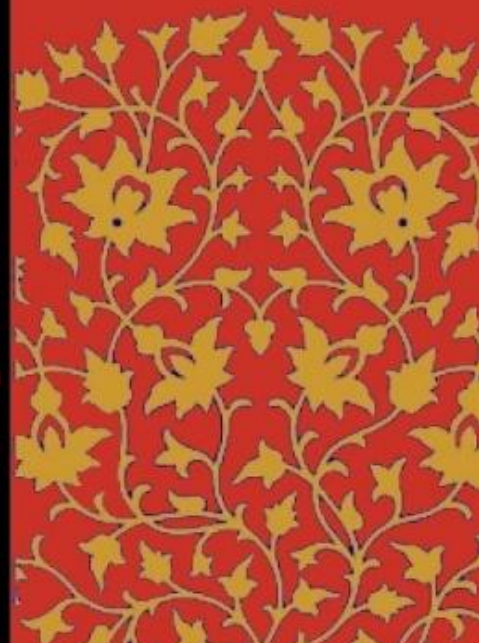
ایتالیایی ۲۱

حدیث هفته..... ۲۳

واتیکان در هفته ای که گذشت..... ۲۴

پیام سفیر

کلیک کنید

حورار

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال سوم شماره ۱۲۳ جمعه بیست و هفتم شهریور ۱۴۰۵

18 September 2026

صاحب امتیاز: سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

مدیر مسئول: دکتر محمدحسین مختاری

سر دبیر: امیرحسین شاکری

تهیه شده در: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles, 57 cap: 00198

تلفن: 0039068552494

پست الکترونیکی: vat.media@mfa.gov.ir

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: Irantotheholysee@Iraninvatican

سرچشمه برکات

مضجع شریف حضرت فاطمه معصومه علیها سلام، آن بزرگواری که این سرچشمه جوشان و خروشان نخستین بار از کنار مرقد او جوشید و برکاتش به همه عالم و بخصوص به دنیای اسلام رسید.

من زارها عارفاً بحقها فله الجنة

امام رضا علیه السلام فرمود: کسی که او - حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها - را زیارت کند، در حالی که حق او را بشناسد، بهشت برای او است.

گزیده ای از بیانات سیدالشهدای انقلاب اسلامی

مقام معظم رهبری (ره)

بمناسبت "وفات حضرت فاطمه معصومه (س)"

بانویی که انوار علم را به سراسر دنیای اسلام منتقل کرد

این بانوی بزرگوار، این دختر جوان تربیت شده‌ی دامان اهل بیت پیغمبر، با حرکت خود در جمع یاران و اصحاب و دوستان ائمه (علیهم السلام) و عبور از شهرهای مختلف و پاشیدن بذر معرفت و ولایت در طول مسیر در میان مردم و بعد رسیدن به این منطقه و فرود آمدن در قم، موجب شده است که این شهر به عنوان پایگاه اصلی معارف اهل بیت (علیهم السلام) در آن دوره‌ی ظلمانی و تاریک حکومت جباران بدرخشد و پایگاهی بشود که انوار علم و انوار معارف اهل بیت را به سراسر دنیای اسلام از شرق و غرب منتقل کند.

معصومه‌ی بهشت

ما باید از حضرت معصومه علیها السلام، بیشتر استفاده کنیم. ایشان امامزاده بلا فصل است. دختر امام، خواهر امام، عمه امام، خیلی عظمت دارد. در زیارت نامه ایشان آمده: «ای فاطمه معصومه! تو برای ورود من به بهشت شفاعت کن، چون نزد خدا دارای شأن و مقام بزرگی هستی.»

حرم مطهر حضرت معصومه سلام الله علیها

- بزرگ این سرچشمی نور و هدایت که یکی از ثمرات آن، تشکیل حوزه‌ی علمی عظیم الشان در سایه‌ی این بقعه‌ی مبارک است، چنان عظیم است که زبان و قلم چون من حقیر و ناتوانی را رسایی بیان آن نیست. این حق بر دوش همی کسانی که از برکات این بقعه و این حوزه بهره‌مند شده‌اند، وظایفی را در خور توان و امکان می‌گذارد. خداوند شما و همی متمسکین به ذیل ولایت رفیعی اهل بیت وحی و فضیلت را موقّق به اداء این وظایف بدارد.

- در زمان مهاجرت حضرت معصومه (سلام الله علیها) به سوی مرو، قم در درجه‌ی اول محل و پناهگاه مهم برای شیعیان بوده است. دوم آنکه شیعیان این منطقه مورد تأیید و حتی احترام ائمه (علیهم السلام) بوده‌اند. سوم آنکه از جهت علمی در تکاپوی جدی برای بهره‌مندی و ترویج معارف اهل بیت (علیهم السلام) بودند؛ و بالاخره از جهت اندیشه‌ی سیاسی کاملاً هماهنگ با ائمه (علیهم السلام) بوده و متحد و هماهنگ در برابر دشمنان اهل بیت (علیهم السلام) عمل می‌کردند.

برکت عترت

- بازخوانی منابع حدیثی و تاریخی در ارتباط با شهر قم، بیانگر نقش منحصر به فرد حضرت معصومه (سلام الله علیها) در رویش فکری و معنوی شیعیان این منطقه و اعتلای مذهب تشیع است. تردید نقش حضرت معصومه (سلام الله علیها) در قم شدن قم و عظمت یافتن این شهر عریق مذهبی تاریخی، یک نقش ما لا کلام فیه است. این بانوی بزرگوار... موجب شده است که این شهر به عنوان پایگاه اصلی معارف اهل بیت (علیهم السلام) در آن دوره‌ی ظلمانی و تاریک حکومت جباران بدرخشد و پایگاهی بشود که انوار علم و انوار معارف اهل بیت را به سراسر دنیای اسلام از شرق و غرب منتقل کند.

حضرت در قم

- در میان دختران امام کاظم (علیه السلام)، فاطمه‌ی کبری فرزندی است که در منابع گوناگون به نام و القابش تصریح شده است. ایشان محدثه بوده و در منابع موجود نیز اخباری از آن حضرت مشاهده می‌شود.
- هرچند از جزئیات حیات مبارک ایشان اطلاعات چندانی در دسترس نیست؛ اما از همین شواهد موجود می‌توان به دست آورد که آن‌چنان به ویژگی‌های علمی و معنوی مشهور بوده و بعدها - چنانکه در بخش بعدی یادداشت اشاره خواهد شد - آن‌گونه از سوی ائمه‌ی بعدی به شیعیان معرفی شده است که در همان دوره و بعدها شایسته‌ی القابی چون معصومه، کریمه، طاهره، برّه، تقیه، رضیه، سیده، حمیده، رشیده، نقیه و مرضیه از سوی خاندان اهل بیت (علیهم السلام) شده‌اند.

- آنچه می‌توان بدان یقین کرد آن است که حضرت معصومه (سلام‌الله‌علیها) پس از مدت کوتاهی از مهاجرت برادرش، امام رضا (علیه‌السلام)، به سوی مرکز خلافت آن روزگار یعنی مرو، تصمیم گرفتند تا به همراه کاروانی به امام زمان خویش بپیوندند. به هر ترتیب از نوع وداع حزن‌انگیز امام رضا (علیه‌السلام) با خانواده‌شان هنگام خروج از مدینه و تأکید ایشان بر اینکه برگشتی برای این سفر - که به اجبار انجام می‌شد - نخواهد بود، حضرت معصومه (سلام‌الله‌علیها) به این نتیجه رسیدند که باید برای دیدار ایشان رنج سفری طولانی را متحمل گردند. مسیری که حضرت انتخاب کردند به احتمال قوی همان مسیر معمول بوده است و بر اساس اطلاعات موجود این مسیر از خود قم عبور نمی‌کرد. اما حضرت با عنایتی که با توجه به پیشینه‌ی اهل قم داشتند، اعلام کردند که در این شهر حضور خواهند یافت.

- طبیعی است که قم دوست‌دار اهل بیت (علیهم‌السلام)، برای نخستین بار به خود افتخار حضور فرزند و برادر ائمه‌ی هدی را می‌دید و از این روی به بهترین نحو از ایشان استقبال شد. دانسته است که حضرت پس از مدتی کوتاه در این شهر رحلت نمود و اهل قم برای ایشان مضجعی خاص ترتیب دادند. بنابراین قم پیش از حضور حضرت معصومه (سلام‌الله‌علیها) یکی از مناطق معروف به حضور شیعیان بود اما همچنان تا تبدیل شدن به نقطه‌ی کانونی تشیع امامی فاصله‌ای بسیار داشت؛ و در این هنگام حضرت معصومه (سلام‌الله‌علیها) با شناخت ظرفیت اهل قم در دفاع از تشیع و علاقه‌مندی‌شان به معارف اهل بیت (علیهم‌السلام)، نزد ایشان حاضر شدند.

امام حسن عسکری علیه السلام؛ طلوع امامت در آستانه عصر غیبت

یادداشت مدیر مسئول

۱ ولادت امام و مسئله «تداوم امامت»

یکی از نخستین نکاتی که در تحلیل ولادت امام حسن عسکری علیه السلام اهمیت دارد، مفهوم «تداوم» است. در اندیشه شیعه، امامت صرفاً مجموعه‌ای از شخصیت‌های بزرگ تاریخی نیست؛ بلکه زنجیره‌ای پیوسته از هدایت الهی است. بر همین اساس، ولادت هر امام به معنای استمرار این جریان هدایت در شرایط تازه تاریخی است. این مسئله در مورد امام حسن عسکری علیه السلام اهمیت بیشتری دارد؛ زیرا ایشان در پایان دوران حضور ظاهری امامان قرار گرفته‌اند. اگر تاریخ امامت را یک مسیر پیوسته بدانیم، دوران امام حسن عسکری علیه السلام را می‌توان مرحله‌ای میان دو وضعیت متفاوت دانست: جامعه‌ای که به حضور و دسترسی به امام عادت کرده بود و جامعه‌ای که باید در آینده، ایمان و هویت دینی خود را در شرایط غیبت امام حفظ می‌کرد.

ولادت امام حسن عسکری علیه السلام را نباید صرفاً به عنوان تولد یازدهمین امام شیعیان و یک واقعه در تقویم تاریخی اسلام بررسی کرد. اهمیت این ولادت هنگامی بهتر فهمیده می‌شود که جایگاه امام حسن عسکری علیه السلام را در روند تاریخی امامت و به‌ویژه در مرحله انتقال جامعه شیعه از «عصر حضور» به «عصر غیبت» در نظر بگیریم. ایشان در نقطه‌ای از تاریخ امامت قرار گرفتند که از یک سو فشار سیاسی حکومت عباسی بر امامان شیعه به مرحله بسیار شدیدی رسیده بود و از سوی دیگر، جامعه شیعه باید برای شرایطی آماده می‌شد که دیگر امکان ارتباط عادی و مستقیم با امام معصوم وجود نداشت. بنابراین، ولادت امام حسن عسکری علیه السلام را می‌توان آغاز یکی از حساس‌ترین حلقه‌های تاریخی در مسیر تداوم امامت دانست.

از این منظر، اهمیت ولادت امام حسن عسکری علیه السلام تنها در آمدن یک شخصیت بزرگ به جهان نیست، بلکه در نقشی است که ایشان بعدها در این مرحله انتقالی بر عهده گرفتند. جامعه شیعه باید به تدریج می‌آموخت که حقیقت امامت وابسته به دسترسی دائمی و ظاهری به امام نیست. این تحول فکری برای جامعه‌ای که نسل‌های متمادی با امامان ارتباط داشت، مسئله‌ای بسیار مهم بود.

۲. تولد یک رهبر دینی در فضای قدرت سیاسی

نکته دوم، رابطه میان «امامت» و «قدرت سیاسی» است. امام حسن عسکری علیه السلام در دوره‌ای زندگی کردند که حکومت عباسی نسبت به امامان شیعه حساسیت فراوانی داشت. همین واقعیت یک پرسش اساسی ایجاد می‌کند: چرا یک حکومت قدرتمند باید از فعالیت شخصیتی که ارتش و حکومت رسمی در اختیار ندارد، نگران باشد؟

پاسخ این پرسش را باید در تفاوت میان «قدرت سیاسی» و «اقتدار معنوی» جست‌وجو کرد. حکومت عباسی ابزارهای ظاهری قدرت مانند دستگاه اداری، نیروهای نظامی و منابع مالی را در اختیار داشت؛ اما امامان شیعه از نوع دیگری از نفوذ برخوردار بودند؛ نفوذی که بر ایمان، اعتماد و پیوند عاطفی و اعتقادی مردم استوار بود. در واقع، زندگی امام حسن عسکری علیه السلام نمونه‌ای مناسب برای فهم این حقیقت است که قدرت اجتماعی همیشه از حکومت رسمی سرچشمه نمی‌گیرد. ممکن است فردی فاقد منصب حکومتی باشد، اما از چنان مرجعیت فکری و اخلاقی برخوردار شود که حکومت سیاسی حضور او را جدی تلقی کند. بنابراین، یکی از معانی قابل توجه ولادت امام حسن عسکری علیه السلام، ظهور شخصیتی است که بعدها در برابر ساختار قدرت سیاسی، نوع دیگری از اقتدار را نمایندگی کرد: اقتدار مبتنی بر ایمان، معرفت و اعتماد مردم.

۳. محدودیت؛ پایان فعالیت یا تغییر شیوه فعالیت؟

زندگی امام حسن عسکری علیه السلام پرسش مهم دیگری را نیز پیش روی ما قرار می‌دهد: اگر یک رهبر دینی تحت مراقبت و محدودیت قرار گیرد، آیا نقش اجتماعی او پایان می‌یابد؟ تجربه دوران امام حسن عسکری علیه السلام نشان می‌دهد که پاسخ منفی است. فشار حکومت موجب شد شکل ارتباط امام با جامعه تغییر کند. در چنین فضایی، ارتباط از طریق افراد مورد اعتماد، نمایندگان و مکاتبات اهمیت بیشتری پیدا کرد. از نظر تحلیلی، این تحول بسیار مهم است. زیرا جامعه شیعه به تدریج از الگویی که در آن بسیاری از مسائل با مراجعه مستقیم به امام حل می‌شد، به سوی الگویی حرکت می‌کرد که در آن «واسطه‌های مورد اعتماد» و شبکه ارتباطی منظم نقش بیشتری داشتند.

در نتیجه، محدودیت سیاسی اگرچه امکان فعالیت آشکار را کاهش می‌داد، الزاماً به معنای توقف هدایت نبود؛ بلکه موجب تغییر ابزارها و روش‌های هدایت می‌شد. این نکته یکی از درس‌های مهم زندگی امام حسن عسکری علیه السلام است: گاهی در شرایط دشوار، حفظ یک اندیشه نیازمند تغییر روش است، نه کنار گذاشتن هدف.

۴. ولادت امام حسن عسکری و آمادگی جامعه برای غیبت

شاید عمیق‌ترین بعد تحلیلی زندگی امام حسن عسکری علیه السلام، نسبت آن با غیبت امام مهدی عجل الله تعالی فرجه باشد. در باور شیعه امامیه، امام حسن عسکری علیه السلام پدر امام دوازدهم هستند. بنابراین، دوران ایشان آخرین مرحله پیش از ورود جامعه شیعه به عصر غیبت محسوب می‌شود.

اگر این مسئله را فقط تاریخی نگاه کنیم، می‌گوییم امام یازدهم پس از خود امام دوازدهم را به عنوان حجت الهی معرفی کرد. اما تحلیل مسئله یک گام جلوتر می‌رود و می‌پرسد: جامعه‌ای که برای قرن‌ها به حضور امام عادت کرده بود، چگونه می‌توانست زندگی دینی خود را بدون دسترسی عادی به امام ادامه دهد؟ پاسخ را تا حدی می‌توان در شرایط دوران امام حسن عسکری علیه‌السلام مشاهده کرد. محدودیت ملاقات‌ها، استفاده بیشتر از نمایندگان، مکاتبات و ارتباطات غیرمستقیم باعث شده بود شیعیان تجربه‌ای از «دسترسی محدود به امام» پیدا کنند. البته نباید نتیجه گرفت که تمام فشارهای سیاسی حکومت عباسی برای آماده کردن شیعیان برای غیبت به وجود آمده بود؛ این فشارها انگیزه‌های سیاسی خاص خود را داشت. اما از منظر پیامد تاریخی، همین شرایط باعث شد جامعه شیعه پیش از آغاز غیبت، با نوعی از ارتباط غیرمستقیم با امام آشنا شود. به همین دلیل، دوران امام حسن عسکری علیه‌السلام را می‌توان نه فقط پایان یک دوره، بلکه پل ارتباطی میان عصر حضور و عصر غیبت دانست.

ه از «شخص محوری» به «نهاد و مسئولیت اجتماعی»

از این مسئله می‌توان نتیجه تحلیلی دیگری نیز گرفت. هر جامعه‌ای که بقای آن کاملاً وابسته به حضور فیزیکی یک رهبر باشد، در صورت فقدان آن رهبر با بحران جدی مواجه می‌شود. اما جامعه‌ای که دارای نظام فکری، افراد قابل اعتماد و شبکه انتقال معرفت باشد، می‌تواند حتی در شرایط دشوار به حیات خود ادامه دهد. دوران امام حسن عسکری علیه‌السلام در تقویت چنین ظرفیتی در جامعه شیعه اهمیت داشت.

شیعیان باید یاد می‌گرفتند که مسئولیت حفظ دین فقط بر عهده امام نیست، بلکه افراد جامعه نیز وظیفه دارند معرفت دینی خود را افزایش دهند، افراد قابل اعتماد را بشناسند و در حفظ هویت دینی جامعه نقش داشته باشند. این مسئله را می‌توان یکی از مهم‌ترین ابعاد اجتماعی سیره آن حضرت دانست. در این نگاه، جامعه دینی مجموعه‌ای منفعل نیست که تمام مسئولیت خود را به رهبر واگذار کند؛ بلکه اعضای آن نیز در برابر حفظ ارزش‌ها و انتقال صحیح معارف مسئول‌اند.

۶ پیوند انتظار با مسئولیت

ولادت امام حسن عسکری علیه‌السلام همچنین از آن جهت اهمیت دارد که به مسئله مهدویت و انتظار پیوند می‌خورد. اگر انتظار صرفاً به معنای چشم‌دوختن به آینده باشد، ممکن است به انفعال منجر شود؛ اما با مطالعه دوران امام حسن عسکری علیه‌السلام می‌توان برداشت دیگری از انتظار ارائه کرد.

جامعه‌ای که قرار است وارد دوران غیبت شود، بیش از هر چیز به معرفت، انسجام، اخلاق و مسئولیت‌پذیری نیاز دارد. بنابراین، انتظار در این چارچوب نه تعطیل کردن مسئولیت اجتماعی، بلکه آمادگی برای حفظ ارزش‌ها در نبود دسترسی مستقیم به امام است. این برداشت، مفهوم انتظار را از یک حالت صرفاً عاطفی خارج می‌کند و به آن معنایی عملی می‌دهد. منتظر واقعی نمی‌تواند نسبت به وضعیت اخلاقی و اجتماعی خود بی‌تفاوت باشد؛ زیرا جامعه منتظر باید ظرفیت پذیرش عدالت را در خود تقویت کند.

اگر بزرگداشت ولادت امام حسن عسکری علیه‌السلام فقط به بیان تاریخ تولد، نسب و فضایل ایشان محدود شود، بخش مهمی از ظرفیت فکری این مناسبت نادیده گرفته خواهد شد. پرسش اصلی این است که زندگی ایشان چه مسئله‌ای از زندگی امروز ما را روشن می‌کند؟

یکی از پاسخ‌ها، مسئله حفظ اصول در شرایط محدودیت است. امام حسن عسکری علیه‌السلام در فضایی فعالیت می‌کردند که بسیاری از امکانات ظاهری در اختیار ایشان نبود. با این حال، محدودیت موجب کنار گذاشتن مسئولیت هدایت نشد؛ بلکه شیوه انجام آن تغییر کرد.

این نکته برای انسان امروز نیز قابل تأمل است. انسان گاهی تصور می‌کند انجام وظیفه اخلاقی یا اجتماعی تنها زمانی امکان‌پذیر است که شرایط کاملاً مطلوب باشد؛ در حالی که سیره امام حسن عسکری علیه‌السلام نشان می‌دهد انسان مسئول باید میان «اصل هدف» و «روش رسیدن به هدف» تفاوت قائل شود. ممکن است شرایط، روش‌ها را محدود یا دگرگون کند، اما نباید الزاماً اصول را تغییر دهد.

درس دیگر، اهمیت تربیت انسان‌های قابل اعتماد است. جامعه سالم تنها با حضور شخصیت‌های برجسته ساخته نمی‌شود؛ بلکه نیازمند افرادی است که در موقعیت‌های مختلف بتوان به دانش، اخلاق و امانت آنان اعتماد کرد. تجربه تاریخی جامعه شیعه در دوران امام حسن عسکری علیه‌السلام نشان می‌دهد که چنین شبکه‌ای می‌تواند در دوران بحران، عامل حفظ یک جامعه باشد.

با این نگاه، ولادت امام حسن عسکری علیه‌السلام فراتر از یک واقعه تاریخی معنا پیدا می‌کند. این ولادت آغاز زندگی امامی است که در یکی از حساس‌ترین نقاط تاریخ امامت قرار گرفت؛ نقطه‌ای که جامعه شیعه باید از یک مرحله تاریخی عبور می‌کرد و برای مرحله‌ای کاملاً متفاوت آماده می‌شد.

تحلیل دوران آن حضرت نشان می‌دهد که فشار سیاسی الزاماً به نابودی یک جریان فکری نمی‌انجامد؛ اگر آن جریان بتواند معرفت، اعتماد و ارتباط اجتماعی خود را حفظ کند. همچنین نشان می‌دهد که رهبری فقط در قدرت ظاهری خلاصه نمی‌شود و اقتدار اخلاقی و فکری می‌تواند حتی زیر فشار یک حکومت قدرتمند نیز باقی بماند. از سوی دیگر، قرار گرفتن امام حسن عسکری علیه‌السلام در آستانه عصر غیبت، زندگی ایشان را به مرحله‌ای تعیین‌کننده در تاریخ شیعه تبدیل می‌کند. در این مرحله، جامعه باید از وابستگی کامل به ارتباط مستقیم با امام فاصله می‌گرفت و ظرفیت بیشتری برای مسئولیت‌پذیری، شناخت افراد مورد اعتماد و حفظ مستقل‌تر هویت دینی خود پیدا می‌کرد.

بنابراین، شاید مهم‌ترین پیام تحلیلی ولادت امام حسن عسکری علیه‌السلام این باشد که تداوم یک اندیشه اصیل، بیش از آنکه به امکانات ظاهری وابسته باشد، به عمق معرفت، استواری اخلاق، شبکه اعتماد و مسئولیت‌پذیری پیروان آن وابسته است. از همین منظر، ولادت آن حضرت نه فقط یادآور گذشته، بلکه فرصتی برای اندیشیدن درباره مسئولیت انسان و جامعه در زمان حال و آینده است.

بانویی از تبار مریم

حجت الاسلام والمسلمین دکتر محمد مهدی تسخیری

در مطالعه زندگانی خاندان پیامبر اکرم (ص)، بانوان عظیم الشان فراوانی می یابیم، که هر کدام جلوه‌ای از ایمان، معرفت و طهارت را به نمایش گذاشته‌اند. از دخت پیامبر اکرم (ص)، حضرت زهرا (س)، و فرزند زهرا، حضرت زینب (س) گرفته تا حضرت معصومه (س) در این منظومه جایگاهی والایی دارند. در رابطه با حضرت معصومه (س) امامان شیعه، پیش و پس از ولادت ایشان، از شهر قم و از بانویی از خاندان موسی بن جعفر (ع) سخن گفته‌اند که مدفن او در قم خواهد بود و زیارتش دارای فضیلت ویژه‌ای است.

در سالروز رحلت جانسوز حضرت فاطمه معصومه (سلام الله علیها)، سخن گفتن از این بانوی بزرگوار، فقط یادی از یک شخصیت زن تاریخی نیست؛ سخن از انسانی است که نام و یاد او با تاریخ مکتب و فرهنگ اهل بیت (ع)، و نیز حوزه علم و معرفت و جایگاه معنوی شهر مقدس قم رابطه معنوی دارد.

حضرت معصومه را شخصیت مرتبط با سه منبع فیض نور الهی می دانیم، دختر امام موسی کاظم (ع)، خواهر امام رضا (ع) و عمه امام جواد (ع) است؛ بزرگی ایشان منحصر در نسب نیست، بلکه شخصیت ممتاز و مورد احترام ایشان در فرهنگ اهل بیت (ع)، و نقشی است که حضور و مرقد او در تاریخ معنوی و علمی شهر مقدس قم ایفا کرده است.

روایات مشهوری در این زمینه آمده، بطور ویژه روایت منقول از امام صادق (ع) است که از بانویی از فرزندان او به نام «فاطمه» در قم خبر می‌دهد و برای زیارت او پاداشی بزرگ بیان می‌کند. و نیز در زیارت‌نامه مشهور حضرت معصومه (س)، مجموعه‌ای از اوصاف بلند همچون «الطاهرة، الحميدة، البرّة، الرشيدة، التقية، النقية» آمده است. این تعبیر، تصویری از بانویی ارائه می‌کند که محور شخصیتش را طهارت، تقوا، نیکوکاری، رشد معنوی تشکیل می‌دهد.

مجموعه نقل‌ها، زیارت‌نامه‌ها، گزارش‌های تاریخی و استمرار سنت زیارت، در کنار جایگاه آن حضرت در مکتب اهل بیت (ع)، تصویری روشن از منزلت بلند ایشان در فرهنگ شیعه پدید آورده است. و نیز احترام امامان و علمای بزرگ اسلام به مقام ایشان، بیانگر جایگاه معنوی حضرت، و ارزش والای این بانوی بزرگوار در میان دلداگان مکتب اهل بیت (ع) است.

یکی از ابعاد شخصیت آن حضرت عالمه و عابده بودن است. در منابع مکتب اهل بیت، ایشان از بانوان عالم و راوی حدیث معرفی شده و آحادی به ایشان نسبت داده شده است. در چنین نگاهی، زن مؤمن در سنت اسلامی موجودی واکنشی و یا حاشیه‌ای نبوده؛ و بیانگر آن است که در منطق اسلام، زنان پرچمداران دانش، و بیانگران حقیقتند، آنان منشأ تحول اجتماعی و معنوی در جامعه اند.

سفر حضرت معصومه (س) از مدینه به سوی ایران نیز در همین افق قابل تحقیق است؛ سفری که در نهایت به اقامت کوتاه مدت ایشان در قم و سپس رحلت و دفن آن بانوی بزرگوار انجامید.

شهر قم پیش از ورود حضرت معصومه (س) از مراکز مهم تشیع بود و سابقه حضور خاندان‌های شیعی و راویان حدیث در آن به دهه‌های نخستین اسلام بازمی‌گردد. از این رو، نباید شکل‌گیری تشیع در قم را صرفاً به حضور حضرت معصومه (س) نسبت داد. با این حال، نمی‌توان تأثیر عظیم حضور و سپس مرقد ایشان را در هویت دینی، علمی و معنوی قم نادیده گرفت. در طول قرن‌ها، حرم حضرت معصومه (س) به یکی از مهم‌ترین کانون‌های زیارت، معرفت و تربیت عالمان مکتب اهل بیت تبدیل شد و قم به تدریج در کنار نجف، امروزه به یکی از دو مرکز بزرگ و مرجعیت علمی جهان تشیع بدل گردید. در این یادداشت مقایسه‌ای هرچند اجمالی، حضرت معصومه (س) با حضرت مریم (س) می‌تواند برای ارتباط معنوی و گفت‌وگوی میان اسلام و مسیحیت، معنایی ویژه پیدا کند. این مقایسه از منظر مشترکات معنوی، می‌تواند پلی میان دو سنت دینی باشد.

قرآن کریم حضرت مریم (س) را با تعبیری کم‌نظیر می‌ستاید:

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

خداوند تو را برگزید و پاکیزه ساخت و تو را بر زنان جهان برگزید. مریم (س) در قرآن مظهر ایمان، پاکدامنی، عبادت، تسلیم در برابر اراده الهی و تحمل دشوارترین آزمون‌هاست. قرآن حتی یک سوره را به نام او اختصاص داده و داستان زندگی او را در پیوند با یکی از بزرگ‌ترین معجزات تاریخ ادیان، یعنی ولادت حضرت عیسی (ع)، روایت کرده است. حضرت معصومه (س) نیز در فرهنگ اهل بیت (ع) با زبان طهارت و تقوا معرفی می‌شود. بنابراین، زنان مقدس در سنت ابراهیمی، انسانهایی که با پاکی، ایمان و عبودیت، به مقام قرب الهی دست یافته اند..

این دو بانو نشان می‌دهند که در منطق ادیان توحیدی، عظمت زن الزاماً در قدرت سیاسی، ثروت یا حضور اجتماعی به معنای متعارف آن خلاصه نمی‌شود؛ بلکه می‌تواند در ایمان، معرفت، فداکاری و پیوند با خداوند تجلی یابد. حضرت مریم (س) با ایمان خود در برابر آزمونی بزرگ ایستاد و مادر پیامبری عظیم الشانی شد؛ حضرت معصومه (س) نیز در سنت شیعی به عنوان بانویی پاک، عالم و عابد شناخته شده، مقام معنوی او در مرحله ای است که در فرازی از زیارتنامه معروفش که توسط امام رضا (علیه السلام) بیان شده است می‌خوانیم: «یا فاطمه اشفعی لی فی الجنّه، فانّ لک عند الله شأناً من الشان»؛ (ای فاطمه مرا در بهشت شفاعت کن چرا که در پیشگاه خدا دارای جایگاه با عظمت هستی) و مرقدشان قرن‌ها کانون دانش و معنویت گردید.

از این منظر، عنوان «کریمه اهل بیت» که برای حضرت معصومه (س) به کار می‌رود، تنها یک عنوان عاطفی نیست؛ بلکه بیانگر تصویری از بانویی است که کرامت او در پرتو طهارت معنا می‌یابد. همان‌گونه که حضرت مریم در مسیحیت و قرآن تجلی پاکی و تسلیم در برابر خداست، حضرت معصومه (س) در فرهنگ شیعه مظهر پاکی، ولایت، و عبودیت است.

شاید یکی از مهم‌ترین پیام‌های مشترک این دو بانوی بزرگ برای جهان امروز همین باشد: قداست، جنسیت نمی‌شناسد؛ و قرب الهی، در گرو ایمان و پاکی انسان است. زن توانایی ارتقا به عالی‌ترین مراتب معنوی دارد، و به الگویی برای جامعه انسانی تبدیل شود.

امروز نیز میلیون‌ها انسان از سراسر جهان به قم می‌آیند و در برابر حرم حضرت معصومه (س) به نیایش و زیارت می‌ایستند. حوزه علمیه قم در کنار این حرم شکل گرفته و رشد یافته و عالمان بزرگی در طول قرن‌ها در این شهر به تعلیم، تحقیق و نشر معارف اسلامی پرداخته‌اند. از این جهت، حرم حضرت معصومه (س) تنها یک مکان زیارتی نیست؛ بلکه بخشی از حافظه تاریخی و تمدنی شیعه و یکی از کانون‌های مهم دانش دینی در جهان اسلام است.

در سال‌روز رحلت آن بانوی بزرگوار، شاید شایسته باشد به جای آنکه تنها درباره تاریخ زندگی او سخن بگوییم، از «پیام زندگی او» بپرسیم: چگونه می‌توان در روزگار پر آشوب، ایمان و معرفت، معنویت و مسئولیت و محبت و کرامت انسانی رایج‌جا ببینیم؟

حضرت معصومه (س) پاسخ این پرسش را در زندگی کوتاه اما پربرکت خود به نمایش گذاشت؛ و حضرت مریم (س)، در سنت اسلامی و مسیحی، نمونه‌ای دیگر از همین حقیقت جاودانه است.

از مریم تا معصومه، سخن از دو بانوی متعلق به دو برهه تاریخی متفاوت است، اما هر دو در یک افق معنوی قابل فهم‌اند: افق ایمان به خدای یگانه، پاکی درون، تسلیم در برابر حقیقت و ایستادگی در مسیر بندگی.

مصاحبه دڪتر مختاري سفير جمهوري اسلامي ايران در واتيكان

روزنامه مطرح "ايل فارو سول موندو" ايتاليا

Il FARO SUL MONDO

Menu

Iran sul conflitto in Asia Occidentale

Intervista all'Ambasciatore iraniano presso la Santa Sede

Sua Eccellenza Mohammad Hossein Mokhtari

Softlan

LINK

<https://ilfarosulmondo.it/iran-sul-conflitto-in-asia-occidentale/>

متن ترجمه فارسی مصاحبه، ذیلا از نظر تان می گذرد :

سوال ۱ - جناب آقای سفیر، اکنون مایلیم به بررسی وضعیت داخلی بپردازیم: ترور رهبر معظم انقلاب و شمار زیادی از عالی ترین مقامات کشور، مستلزم تغییر کامل در بالاترین سطوح مسئولیت در جمهوری اسلامی بوده است. انتصاب مجتبی خامنه ای به رهبری چه معنایی دارد؟ چه ویژگی هایی تعیین کننده انتخاب وی بوده است؟ و همچنین، انتصاب های متعدد حضرت آیت الله مجتبی خامنه ای، به ویژه در حوزه امنیتی، آیا صرفاً جایگزینی هایی ناشی از شرایط و اقتضائات موجود بوده اند یا حاوی پیام سیاسی مشخصی نیز هستند؟ و اگر چنین است، این پیام چیست؟

پاسخ سوال ۱ :

انتخاب حضرت آیت الله سید مجتبی حسینی خامنه ای، به عنوان رهبر جمهوری اسلامی ایران بر اساس شرایط، ویژگی ها و سازوکارهای پیش بینی شده در قانون اساسی انجام شده است. اعضای مجلس خبرگان رهبری که با رای مردم انتخاب شده اند، با استناد به شرایط مندرج در فصل هشتم قانون اساسی و در چارچوب فرایند قانونی تعیین شده، نسبت به تعیین و انتخاب رهبر اقدام کردند. چند گزینه برای رهبری مطرح بوده و اکثریت مجلس خبرگان رهبری آیت الله سید مجتبی خامنه ای را به عنوان رهبری انتخاب نمودند. البته این فرایند در شرایط جنگی، به دلیل وضعیت خاص کشور و ملاحظات ویژه ناشی از جنگ، با دشواری ها و حساسیت های بیشتری همراه بود. از این رو، انتخاب رهبر با در نظر گرفتن الزامات قانونی و هم زمان ملاحظات و اقتضائات شرایط جنگی انجام شد.

اما در خصوص پیام باید گفت که این جایگزینی از طریق یک سازوکار تثبیت شده انجام شد و پیامش این است که نظام جمهوری اسلامی به افراد وابسته نیست و نشان دهنده تداوم و ثبات ساختار سیاسی جمهوری اسلامی ایران در برابر فشار خارجی است و حتی در «بحرانی ترین شرایط» ساختار حکمرانی می تواند حفظ شود و امور کشور به موقع مدیریت گردد. حتی در فاصله بین شهادت رهبر معظم انقلاب (ره) و انتخاب رهبر جدید شورای موقت رهبری اداره امور کشور را به دست داشتند. این امر، نشان از اتقان، استحکام و جامعیت قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است که فرایند زعامت و اداره کشور را به درستی تدبیر نموده است.

سوال ۲ - جناب آقای سفیر، فروپاشی قدرت آمریکا در منطقه موجب ایجاد خلأ سیاسی ای شده است که بسیاری در تلاش اند آن را پر کنند. رسانه ها توجه بسیاری به همگرایی برخی کشورها نشان داده اند؛ همگرایی ای که با گام نخست موسوم به «توافقات مکه» آغاز شده، خواهان آن است که ویژگی «پساامریکایی» داشته باشد. ایران این ابتکار را چگونه می بیند؟

پاسخ سوال ۲ :

در واقع پیمانی که سه کشور اسلامی در آن عضویت دارند، نشان دهنده ناامیدی و نگرانی از رفتار آمریکا است و بیانگر این واقعیت است که کشورهای منطقه، به این نتیجه رسیده اند که تنها دغدغه آمریکا در منطقه، حفظ منافع نامشروع رژیم غاصب صهیونیستی است و باید خودشان برای ایجاد سازوکارهای درونزا و مبتنی بر تفاهم بین کشورهای منطقه تلاش کنند. ما همیشه در تأکید بر پیگیری سازوکارهای امنیتی مبتنی بر همکاری بین کشورهای منطقه؛ که درونزا و عاری باشد از اعمال نفوذ و مداخله مخرب بازیگران خارج از منطقه پیشگام بوده ایم.

سوال ۳ - جناب آقای سفیر، جهانی که از میان ویرانه های یک جانبه گرایی هژمونیک ادعایی آمریکا در حال ظهور است، بسیار بیش از آنکه چندقطبی باشد - تعبیری که صرفاً نظری و چندان منطبق با واقعیت نیست - جهانی چندمرکزی است که با ظهور و تثبیت دولت - تمدن هایی همچون چین، روسیه، هند، ترکیه و خود ایران مشخص می شود. جهانی که در نهادهای بین المللی کنونی، که فرزندان موازنه های قدرت هشتاد سال پیش هستند، بازنمایی نمی شود. موضع ایران در قبال این نهادها و در قبال جهان جدیدی که در حال شکل گیری و تثبیت است چیست؟

پاسخ سوال ۳ :

ایران، از شکل گیری نظام جهانی چندقطبی و کاهش سلطه یک جانبه آمریکا حمایت می کند. در چنین نظامی، قدرت میان چند کشور توزیع می شود و یک کشور به تنهایی تعیین کننده قواعد بین المللی نیست. موضع ایران را می توان بر چند محور خلاصه نمود: تأکید بر استقلال و حاکمیت ملی کشورها، مخالفت با یک جانبه گرایی، تقویت همکاری با سازمان های چندجانبه، و افزایش نقش کشورهای منطقه ای و در حال توسعه در تصمیم گیری های جهانی. عضویت ایران در سازمان هایی مانند سازمان همکاری شانگهای و بریکس نیز در همین چارچوب قابل تحلیل است. بنابراین، ایران بر نظم چندقطبی تأکید داشته و کاهش وابستگی نظام بین الملل به یک قدرت مسلط می داند.

سوال ۴ - جناب آقای سفیر، غرب، که با بحران هویت مواجه است، با مسیحیت زدایی عمیق و اسلام هراسی فزاینده‌ای مشخص می‌شود که بر اثر انگیزه‌های ابزاری - یعنی شناسایی و معرفی یک دشمن - برانگیخته شده و از ناآگاهی نسبت به دیگری و آنچه غیر از «خود» است، تغذیه می‌کند. جهان یهودی نیز اکنون تا حد زیادی تحت تأثیر جریان‌های افراطی قرار گرفته است؛ جریان‌هایی که در آنها دین به ابزاری برای سلطه و برتری طلبی تبدیل شده است. در اسلام نیز گروه‌هایی ظهور کرده‌اند که پیام اصیل آن را تحریف می‌کنند تا در خدمت اهدافی قرار دهند که هیچ ارتباطی با آن ندارد. در این شرایط، که با جنگ‌ها رقم خورده است، نقش ادیان چه می‌تواند باشد؟ چه مسیر واقع بینانه‌ای می‌توان برای کاهش شدت و قدرت منازعات، از جمله در درون جوامع، در پیش گرفت؟

پاسخ سؤال ۴:

ادیان می‌توانند بر ارزش‌های مشترکی مانند کرامت انسان، عدالت، بخشش، همزیستی، احترام متقابل و پرهیز از خشونت تأکید کنند. مسیر واقع بینانه برای کاهش منازعات این است که رهبران و نهادهای دینی به جای برجسته کردن تفاوت‌ها، بر مشترکات تأکید کنند و با افراط گرایی و نفرت پراکنی صریحاً مقابله کنند. گفت و گوی بین ادیانی، آموزش مدارا، همکاری پیروان ادیان مختلف در فعالیت‌های اجتماعی و انسان دوستانه و میانجی گری رهبران مذهبی در اختلافات محلی نیز می‌تواند مؤثر باشد. در منازعات درون جوامع نیز نهادهای دینی، به دلیل نفوذ فرهنگی و اجتماعی خود، می‌توانند اعتماد میان گروه‌های مختلف را افزایش دهند. با این حال، این نقش زمانی سازنده است که دین به ابزار کسب قدرت سیاسی، برتری طلبی یا حذف گروه‌های دیگر تبدیل نشود. در نتیجه، راه واقع بینانه نه کنار گذاشتن دین، بلکه تقویت برداشت‌های خردمندانه از دین و ایجاد همکاری میان نهادهای دینی، مدنی و حکومتی برای حل اختلافات است. در شرایطی که گروه‌های افراطی با برداشت‌های تند، خشونت‌آمیز و گزینشی از متون دینی تلاش می‌کنند رفتار خود را مشروع جلوه دهند، نقش ادیان و به ویژه رهبران و عالمان دینی بسیار مهم و چندبعدی است. نخست باید میان «اصل دین» و «تفسیر انسان از دین» تفاوت گذاشت. هیچ متن دینی در خلأ فهم نمی‌شود؛ مفسر، شرایط تاریخی، زبان، فرهنگ و هدف متن همگی در برداشت نهایی اثر دارند. افراط گرایی معمولاً زمانی شکل می‌گیرد که بخشی از متن، بدون توجه به زمینه

تاریخی و بدون در نظر گرفتن مجموعه تعالیم اخلاقی و انسانی دین، به صورت گزینشی برجسته شود و سپس برای حذف دیگری یا خشونت به کار رود. از این منظر، نخستین وظیفه عالمان دینی، ارائه تفسیری منسجم، روشمند و مسئولانه از متون مقدس است؛ تفسیری که میان اصول بنیادین دین مانند عدالت، کرامت انسان، رحمت، مسئولیت اخلاقی و حرمت جان انسان با احکام خاص و وابسته به شرایط تاریخی تمایز قائل شود.

نقش رهبران دینی تنها به صدور بیانیه در محکومیت خشونت محدود نمی شود. اگر افراط گرایی از طریق روایت دینی تولید می شود، مقابله با آن نیز باید تا حدی در سطح روایت و معنا صورت گیرد. عالم دینی باید بتواند نشان دهد که برداشت افراطی نه تنها یک تفسیر ممکن، بلکه در بسیاری موارد تفسیری ناقص، تقلیل گرایانه و ناسازگار با کلیت نظام اخلاقی دین است. این کار نیازمند دانش عمیق متون، تاریخ، اصول تفسیر، فلسفه اخلاق و همچنین شناخت واقعیت های اجتماعی معاصر است. باید به صورت مستدل توضیح داده شود که خطای تفسیری آنان دقیقاً کجاست و چرا نتیجه ای که از متن گرفته اند از نظر دینی و عقلانی قابل دفاع نیست. یکی دیگر از وظایف اساسی عالمان دینی، جلوگیری از «تکفیر»، برجسب زنی و مطلق سازی اختلاف هاست. افراط گرایی معمولاً جهان را به دو گروه کاملاً متضاد تقسیم می کند: «ما» که حقیقت مطلق را در اختیار داریم و «دیگران» که باطل و حتی شایسته حذف اند. رهبران دینی می توانند با تأکید بر امکان اختلاف در تفسیر، مشروعیت تنوع فکری و مذهبی و ضرورت رعایت حقوق انسان ها، این دو گانه خطرناک را تضعیف کنند. جامعه ای که در آن اختلاف نظر به عنوان بخشی طبیعی از زندگی پذیرفته شود، کمتر مستعد تبدیل اختلاف به خشونت خواهد بود. در نهایت، رهبران ادیان مختلف می توانند از طریق گفت و گوی بین دینی و همکاری در مسائل مشترک انسانی، نشان دهند که اختلاف دینی لزوماً به تعارض و دشمنی منتهی نمی شود. هنگامی که عالمان ادیان مختلف در کنار یکدیگر از حرمت جان انسان، عدالت و صلح دفاع کنند، فضای اجتماعی برای سوء استفاده افراط گرایان محدودتر می شود. بنابراین نقش اساسی ادیان در برابر افراط گرایی را می توان در سه محور خلاصه کرد: اصلاح و تعمیق فهم دینی، مقابله با مشروعیت بخشی به خشونت، و ساختن فرهنگی مبتنی بر عقلانیت، کرامت انسان و گفت و گو.

موفقیت در این مسیر نه با حذف دین از جامعه، بلکه با تقویت قرائت‌های مسئولانه، عالمانه و اخلاقی از دین امکان‌پذیر است. اما راجع به مسیر واقع‌بینانه برای کاهش شدت و قدرت منازعات در جوامع می‌توان گفت برای کاهش منازعات، به‌ویژه منازعات دینی، قومی و هویتی، نمی‌توان صرفاً به توصیه‌های اخلاقی یا دعوت کلی به صلح اکتفا کرد. اختلاف منافع، عقاید و هویت‌ها بخشی طبیعی از زندگی اجتماعی است و احتمالاً هیچ‌گاه کاملاً از میان نمی‌رود. بنابراین هدف واقع‌بینانه باید این باشد که اختلاف از حالت خشونت‌آمیز و حذف‌کننده خارج و به رقابت، گفت‌وگو و حل مسالمت‌آمیز تعارض تبدیل شود.

نخستین گام، پذیرش این واقعیت است که وجود تفاوت لزوماً به معنای وجود دشمنی نیست. انسان‌ها می‌توانند درباره دین، سیاست، فرهنگ و شیوه زندگی اختلاف جدی داشته باشند، اما همچنان در یک جامعه در کنار یکدیگر زندگی کنند. مشکل از زمانی آغاز می‌شود که یک گروه خود را تنها صاحب حقیقت و دیگری را فاقد حق، خائن یا دشمن معرفی کند. بنابراین کاهش ادبیات نفرت، تکفیر، تحقیر و برچسب‌زنی و جایگزینی آن با فرهنگ گفت‌وگو یکی از اساسی‌ترین اقدامات است. گام دوم، در حوزه دینی باید مرزی روشن میان اعتقاد دینی و تحمیل عقیده با زور ایجاد شود. یک فرد یا گروه می‌تواند به درستی عقیده خود عمیقاً باور داشته باشد، اما این باور نباید مجوز خشونت علیه کسانی شود که متفاوت می‌اندیشند. عالمان دینی در این زمینه مسئولیت مهمی دارند؛ آنان باید برداشت‌هایی را که خشونت، تکفیر یا حذف دیگران را مشروع جلوه می‌دهند، با استدلال دینی و عقلانی نقد کنند و بر مفاهیمی چون عدالت، رحمت، کرامت انسان و مسئولیت اخلاقی تأکید داشته باشند. گام سوم، آموزش و رسانه نقشی بلندمدت اما اساسی دارند. اگر نسل جوان تنها با یک روایت از تاریخ، دین یا هویت خود آشنا شود و دیگران را صرفاً از طریق کلیشه‌ها بشناسد، زمینه دشمن‌سازی فراهم می‌شود. آموزش تفکر انتقادی، سواد رسانه‌ای و توانایی تشخیص تبلیغات و اطلاعات نادرست می‌تواند آسیب‌پذیری جامعه در برابر تحریکات افراطی را کاهش دهد. رسانه‌ها نیز باید از تبدیل اختلافات اجتماعی به هیجان، نفرت و دوگانه «ما و آنها» پرهیز کنند.

سوال ۵ - جناب آقای سفیر، آخرین پرسش من این است: سرنوشت فلسطین و ملت فلسطین، گرهی اساسی و گریزناپذیر برای تضمین صلحی واقعی در آسیای غربی است. موضع ایران درباره این مسئله چیست؟ ایران درباره آینده تمامی جمعیت‌هایی که از «رود تا دریا» زندگی می‌کنند چه دیدگاهی دارد و مطلوب است چه نوع حکومتی در آنجا برقرار شود؟

پاسخ سوال ۵ :

از دیدگاه جمهوری اسلامی ایران، مسئله فلسطین در درجه نخست یک مسئله اشغال، حق تعیین سرنوشت و بازگشت آوارگان فلسطینی است. ایران معتقد است صلح پایدار در غرب آسیا زمانی امکان‌پذیر است که اشغال پایان یابد، حقوق مردم فلسطین به رسمیت شناخته شود و خود آنان درباره آینده سیاسی سرزمینشان تصمیم بگیرند.

راه‌حل رسمی پیشنهادی ایران، برگزاری همه‌پرسی عمومی و فراگیر در فلسطین است. بر اساس طرحی که ایران در سال ۲۰۱۹ میلادی رسماً در سازمان ملل ثبت کرده، «ساکنان اصلی فلسطین» اعم از مسلمان، مسیحی و یهودی باید در این همه‌پرسی مشارکت کنند و درباره نظام سیاسی آینده خود تصمیم بگیرند. ایران همچنین بر بازگشت آوارگان فلسطینی و برخورداری آنان از حق مشارکت در تعیین سرنوشت تأکید دارد. بنابراین، در پاسخ به بخش «چه نوع حکومتی در آنجا برقرار شود؟»، بر مبنای موضع ایران، نوع و ساختار دقیق حکومت نباید از بیرون تحمیل شود، بلکه باید نتیجه رأی مردم واجد حق در همه‌پرسی باشد. ایران این راهکار را زمینه تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی می‌داند و در مواضع اخیر خود نیز بر دولتی مبتنی بر اراده ساکنان اصلی فلسطین، بدون تمایز دینی، تأکید کرده است. به طور خلاصه می‌توان گفت: جمهوری اسلامی ایران حل مسئله فلسطین را در پایان اشغال، بازگشت آوارگان و تحقق حق تعیین سرنوشت مردم فلسطین می‌داند. راهکار پیشنهادی ایران برگزاری همه‌پرسی آزاد و فراگیر با حضور ساکنان اصلی فلسطین، اعم از مسلمان، مسیحی و یهودی، است تا آنان خود نظام سیاسی آینده را تعیین کنند. از دید ایران، تحقق این حقوق و تشکیل دولت فلسطینی برآمده از اراده مردم، زمینه‌ساز صلح و امنیت پایدار در منطقه خواهد بود.

تأثیر هشت سال دفاع مقدس در جوانان اروپا

جوزیه آیلو؛ پژوهشگر ایتالیایی

جنگ تحمیلی علیه ایران توسط رژیم صدام حسین بین سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۸ میلادی (۱۳۵۹ تا ۱۳۶۷ شمسی)، یک جنگ خندقی ساده برای کنترل مرزهای ژئوپلیتیک نبود. برای کسی که از دریچه روح به عالم می‌نگرد، آن حماسه، بازتاب و بازآفرینی قرن بیستمی عاشورای حسینی است؛ یعنی دقیقاً همان لحظه‌ای که یک نظام نوپای اسلامی، در تنهایی مطلق و در حالی که مورد هجوم ائتلافی جهانی با پیشرفته‌ترین تسلیحات بود، ایستادگی را بر تسلیم ترجیح داد و در برابر برتری تکنولوژیک دشمن، نیروی ایمان و جان‌فشانی را به میدان آورد.

رشد و زیستن در اروپا، یعنی در قلب جهان غرب سکولار شده و افراطی در فردگرایی، غالباً به معنای گام برداشتن در کویری از بی‌معنایی است. برای نسل ما که میان مادی‌گرایی اقتصادی و دیکتاتوری نسبی‌گرایی اخلاقی گرفتار شده است، جستجوی یک لنگرگاه معنوی و مطلق، خود یک اقدام شورش‌گرانه، وجودی و درونی به شمار می‌رود. در این افق ازم‌گسیخته است که ما، جوانان شیعه اروپایی و به ویژه ایتالیایی، به یک رویداد تاریخی می‌نگریم که اگرچه در مکان و زمان از ما دور است، اما از نظر ارزش‌الگویی و کهن‌الگویی، شگفت‌انگیزانه به ما نزدیک است: دفاع مقدس.

چه چیز یک جوان متولد میلان، رم یا پاریس را وامی دارد تا در برابر تصاویر سیاه و سفید رزمندگان بسیجی که با پیشانی‌بندهای «یا حسین (سلام الله علیه)» به جبهه می‌شتافتند، منقلب شود؟ پاسخ در وارونگی کامل ارزش‌های جبهه حق در مقایسه با جهانی است که ما در آن زندگی می‌کنیم. در غرب مدرن، دوره جوانی به کالا تبدیل شده، جنبه زیباشناختی سطحی یافته و تا سر حد رفتارهای کودکانه تقلیل داده می‌شود. اما در دفاع مقدس، جوانی به موتور محرک یک ایثار مطلق بدل گشت. آن جوانان رزمنده — از روشنفکران و دانشجویان تا کشاورزان و کارگران — نه از روی تعصب کور، بلکه به دنبال حیات طیبه از مسیر شهادت بودند. همان‌گونه که هنرمند و فیلم‌ساز بزرگ جبهه‌ها، شهید سید مرتضی آوینی (رضوان الله علیه) در شاهکار مستند خود «روایت فتح» تبیین می‌کند، سنگرهای دفاع مقدس «صومعه‌هایی رو به آسمان» بودند؛ فضاهایی معنوی که در آن‌ها محاسبات مادی و ژئوپلیتیک رنگ می‌باخت تا جا برای تزکیه نفس باز شود.

برای ما جوانان شیعه ایتالیایی، این الگوی متعالی، گزاره نظام سرمایه‌داری مبنی بر «من مصرف می‌کنم، پس هستم» را در هم می‌شکند. آن شهادی والا مقام به ما آموختند که چیزی بی‌نهایت بزرگ‌تر از «من» فردی وجود دارد و آن، دفاع از حق و عدالت در برابر ظلم است.

رسانه‌های غربی غالباً این نبرد را به رویدادی صرفاً ملی گرایانه تقلیل می‌دهند، در حالی که جوهره دفاع مقدس، جهانی و فراملی است. مجاهدان در آن سنگرها برای پاسداری از نخستین قلمرویی می‌جنگیدند که در آن، اسلام ناب محمدی (ص) حاکمیت یافته و هژمونی قدرت‌های استکباری شرق و غرب را به چالش کشیده بود. ما مسلمانان اروپا روزانه تحت فشار شدیدی برای کم‌رنگ کردن هویت اسلامی و هم‌نوایی با سبک زندگی مدرن و سکولار هستیم. در چنین شرایطی، استقامت جوانان دفاع مقدس به ما شجاعت ثبات قدم در دین‌داری را می‌آموزد. اگر هم‌سن و سالان ما در جبهه‌ها توانستند در برابر بمب‌های شیمیایی و سخت‌ترین شداید برای حفظ پرچم اسلام و لبیک به ندای امام خمینی (ره) مقاومت کنند، ما نیز می‌توانیم و باید در برابر فشارهای فرهنگ غربی ایستادگی کرده و هویت، حیا، عفت و مناسک مذهبی خود را زنده نگه داریم.

کهن‌الگویی برای امروز

دفاع مقدس نه یک موزه تاریخی، بلکه مدرسه‌ای دائمی، مابعدالطبیعه و معرفت‌شناختی است که روح آن امروزه نیز در بستر مقاومت جهان اسلام و ملت‌های مستضعف جاری است. این حماسه اثبات می‌کند که ضعف مادی، همراه با یقین معنوی، بر هر امپراتوری مادی غلبه می‌کند. برای یک جوان شیعه در اروپا، حماسه سال‌های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۸ میلادی شاهدی عینی است بر اینکه نوع دیگری از جوانی نیز امکان‌پذیر است؛ جوانی پویا، حماسی و رو به سوی امر مطلق، به جای جوانی غرق در پوچ گرایی و شبکه‌های اجتماعی. شهادی دفاع مقدس این مسیر را با خون خویش ترسیم کردند و اکنون بر ماست که با سلاح اندیشه، ایمان و شهادت عملی، این راه را هر روز در اروپا بپیماییم.

حدیث ہفتہ

قال الامام العسكري عليه السلام :

اللَّهُ هُوَ الَّذِي يَتَأَلَّهُ إِلَيْهِ عِنْدَ الْحَوَائِجِ وَالشَّدَائِدِ كُلُّ مَخْلُوقٍ ،
عِنْدَ انْقِطَاعِ الرَّجَاءِ مِنْ كُلِّ مَنْ دُونَهُ

امام عسکری (ع) می فرمایند:

اللَّهُ ، هموست که هر آفریده ای به هنگام نیازها و سختیها
و امید بر کندن از هر که جز او ، بدو پناه می برد .

"بحار الانوار جلد ۳ ص ۴۱ ح ۱۶"

واتیکان در هفته ای که گذشت ...

دیدار نمایندگان مذاهب کلیسایی در سوئیس

وظیفه آنها بررسی مفاهیم مختلف همچون نجات (رستگاری) در وضعیت بی تفاوتی فزاینده مذهبی، روندهای آشتی و ساختن صلح در شرایط های مختلف جهانی، و واکنش مسیحیان به عدم تحمل، افراط گرایی دینی و تعقیب و آزار (مسیحیان) است.

۹ سپتامبر - نهاد واتیکانی ترویج وحدت میان مسیحیان با انتشار بیانیه ای اعلام نمود که سه کارگروه از کلیسای کاتولیک و شورای تقریبی کلیساها (غیر کاتولیک) از ۱ تا ۳ سپتامبر در سوئیس تشکیل جلسه دادند. در این نشست ۱۹ نماینده مذاهب و سنت های مختلف کلیسایی به ریاست نماینده ای از کلیسای رسولی ارامنه آمریکا و کلیسای کاتولیک پیشرفت های انجام شده را مورد بررسی قرار دادند.

الجزایر روابط دیپلماتیک خود با امارات را قطع کرد

الجزایر مخالف عادی سازی روابط با (رژیم غاصب صهیونیستی) اسرائیل است، در حالی که امارات و مراکش، رقبای منطقه ای الجزایر، بر اساس پیمان ابراهیم با اسرائیل روابط دیپلماتیک برقرار کردند. امارات همچنین از ادعای حاکمیت مراکش بر صحرای غربی حمایت می کند. این در حالی است که الجزایر از جبهه پولیساریو که به دنبال استقلال آن منطقه است، حمایت می کند.

وزارت امور خارجه الجزایر در بیانیه ای با اعلام این موضوع به "رفتار تحریک آمیز فزاینده یا خصمانه امارات متحده عربی" اعتراض کرد.

به نوشته ارگان رسمی شورای اساقفه ایتالیا، الجزایر و ابوظبی در مورد برخی موضوعات منطقه ای اختلاف نظر دارند.

سفر رئیس نهاد گفتگوی بین ادیان به آرژانتین

وی پیام لئون چهاردهم را یادآور گردید که در آن خواستار عکس العمل متحد ادیان در دفاع از بشریت شده است.

رئیس نهاد گفتگوی بین ادیان افزود صرف نظر از سنت ها، فرهنگ ها، ادیان و قاره های متفاوت، به حرکت با هم ادامه دهیم.

۱۰ سپتامبر - کاردینال کوواکاد رئیس نهاد واتیکانی گفتگوی بین ادیان در سفره روزه عازم بوینس آیرس پایتخت آرژانتین شد.

وی طی سخنرانی در کنفرانس "گفتگو با وجود تفاوت، مسیر مشترک به سوی برادری"، از رهبران ادیان مختلف دعوت کرد تا به عنوان حامیان صلح و امید برای جهان زخم خورده مان"، با هم حرکت کنند.

حمله ارتش (رژیم غاصب صهیونیستی) اسرائیل به غزه؛

مأموریت (رژیم مزبور) در قاهره

در همین حال، یک هیئت بلندپایه (رژیم غاصب صهیونیستی) اسرائیلی در سفری کوتاه به مصر وارد قاهره شده است. بر اساس منابع فرودگاهی، این هیئت در جریان این مأموریت، وضعیت مرزهای میان دو کشور و آخرین تحولات در نوار غزه را بررسی خواهد کرد.

در نوار غزه، در حملاتی (رژیم غاصب صهیونیستی) اسرائیل در منطقه خان یونس به کشته شدن دو نفر انجامید. خبرگزاری فلسطینی «وفا» این خبر را گزارش و تایید کرده است.

پاتریارک ارتدوکس یونانی انطاکیه: مسیحیان خاورمیانه باید در جامعه مشارکت کامل داشته باشند

وی گفت برای ماندن جوانان باید امید ایجاد شود؛ امید به امنیت، کار، آموزش، آزادی در عمل به ایمان و داشتن آینده‌ای در سرزمینی که آن را خانه خود می‌دانند.

یوحنا دهم بر ضرورت وجود نهادهای قدرتمند، قوانین برابر برای همه، آموزش مبتنی بر احترام و نظام‌های سیاسی فراگیر، حمایت از حقوق اقلیت‌ها و تقویت حقوق همه شهروندان را تأکید کرد.

وی پیش از این، ۱۰ سپتامبر از بیروت وارد بوزه شده بود، مورد استقبال کشیش سابینو چیالا و شرکت کنندگان کنفرانس قرار گرفته، سپس همراه با چند اسقف در کلیسای صومعه با یکدیگر دعا کردند.

در تاریخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۲۶، پاتریارک ارتدوکس یونانی انطاکیه و سراسر مشرق، یوحنا دهم، در صومعه بوزه در منطقه بیلّزه ایتالیا، موضوع حضور مسیحیان در خاورمیانه را مورد تأکید قرار داد. وی گفت حضور مسیحیان نباید تنها به مسئله حمایت از اقلیت‌ها محدود شود، بلکه باید به شهروندی برابر و مشارکت کامل آنان در جامعه منجر شود. وی تأکید کرد که مسلمانان، مسیحیان و پیروان همه ادیان و عقاید باید در برابر قانون برابر باشند و تنوع دینی و فرهنگی بخشی از سرمایه ملت تلقی شود. پاتریارک انطاکیه با اشاره به جنگ‌ها، ناامنی، مشکلات اقتصادی، تبعیض، آوارگی و مهاجرت، به‌ویژه فرار جوانان، نسبت به آینده مسیحیان در منطقه ابراز نگرانی کرد.

دبیرکل سازمان کشورهای آمریکایی خواستار اعمال تحریم علیه نیکاراگوئه شد

آلبرت رامدین، دبیرکل سازمان کشورهای آمریکایی، در واقع خواستار آن شده است که «هرچه سریع‌تر» نشست وزیران امور خارجه کشورهای منطقه برای رسیدگی به این موضوع برگزار شود.

سازمان کشورهای آمریکایی (OAS) از کشورهای عضو خواسته است برای «اتخاذ اقداماتی»، از جمله تحریم‌های مالی، علیه نیکاراگوئه همکاری کنند؛ این درخواست پس از تصمیم مقامات ماناگوا برای حذف احزاب مخالف از انتخابات، از طریق روند اصلاح قانون اساسی، مطرح شده است.

سخنان پاپ در سالگرد ۱۱ سپتامبر

۱۳ سپتامبر - پاپ روز یکشنبه در جریان مراسم عبادی در میدان سن پیترو شهر رم به مناسبت سالگرد ۱۱ سپتامبر گفت: یادآوری خاطره غم انگیز ۱۱ سپتامبر ما را به تلاش برای صلح سوق می دهد.

لئون چهاردهم به مناسبت بیست و پنجمین سالگرد حمله تروریستی دردناک به مرکز تجارت جهانی در نیویورک در ۱۱ سپتامبر سخنانی ایراد نمود.

وی گفت: "بار دیگر برای کسانی که جان خود را از دست داده و برای کسانی که زخم های آن روز فاجعه بار را بر دوش می کشند، دعا می کنم. در جهانی که در آن درگیری ها و خشونت ها، بسیاری از برادران و خواهران ما را رنج می دهد، از همه دعوت می کنم دعا کنند تا خداوند موهبت صلح را به جهان عنایت فرماید."

انتشار کتابی حاوی نظرات ۹۳ سفیر خارجی در مقر مقدس

کتابی با عنوان "اندیشه‌های ۹۳ سفیر خطاب به پاپ لئون چهاردهم"، مورخ ۱۵ سپتامبر در شهر رم معرفی شد.

در این کتاب ۹۳ سفیر خارجی در مقر مقدس اندیشه‌ها و نظرات خود را در مورد واقعیت‌های سیاسی و اجتماعی کشورهای خود به لئون چهاردهم ارائه داده، راهکارها و پاسخ‌های مناسب به نارضایتی‌ها و امیدهای جهان امروز را مطرح می‌سازند.

این مطلب در مقدمه شماره فوق العاده نشریه/احسان سیاسی در ماه مه امسال، به مناسبت سی‌امین سالگرد تأسیس انجمنی به همین نام توسط بنیانگذار آن آلفردو لوچانی، آورده شده است.

این اثر، که باز نشر اندیشه‌های سفرا را دربر دارد، با هدف تقویت شناخت متقابل بین کشورهای دارای نماینده در مقر مقدس تهیه شده است.

کاردینال فرانچسکو کوکوپالماریو رئیس بازنشسته شورای پاپی متون قانونی در این باره گفت: این کتاب دارای دو معنا یا دو هدف است: از یک سو، معرفی شخصیت پاپ در محیط‌ها و جوامع مختلفی است که سفرا از آنجا می‌آیند. اینکه پاپ را بشناسند. هدف دوم، به طور مستقیم یا غیر مستقیم، ارائه برخی پیشنهادات به اسقف رم (پاپ) در مورد اقدامات ارشادی وی برای تمام جهان است.

ارگان رسمی واتیکان در ادامه افزود آلفردو لوچانی بنیانگذار انجمن بین‌المللی مبلغین احسان سیاسی است. این جنبش غیر روحانی در سال ۱۹۹۳ تأسیس و در سال ۱۹۹۶ توسط مقر مقدس به رسمیت شناخته شد.

اروپا و چالش قوانین مشترک علیه "وابستگی" به شبکه های اجتماعی

این روزنامه در ادامه خبر افزود: بروکسل باید طرحی تدریجی مبنی بر محدودیت های مشخص برای افراد کمتر از ۱۳ سال و تا سن ۱۸ سالگی، ارائه دهد.

در همین حال در آمریکا، مورد جدیدی از نقض های هوش مصنوعی دیده شد که هوش مصنوعی تصمیم گرفت از محیط تحت کنترل برنامه نویس خود خارج شده و به اینترنت دسترسی پیدا کند. این سومین مورد در آمریکا است.

پس از ممنوعیت ها در اتریش و فرانسه، اتحادیه اروپا در حال آماده سازی طرحی برای حفاظت از خردسالان در شبکه های اجتماعی است.

آمریکا نیز قرار است هشدارهایی در مورد برنامه های هوش مصنوعی که از کنترل خارج شده اند اعلام کند. سخت گیری اتحادیه اروپا در مورد استفاده از شبکه های اجتماعی توسط خردسالان در حال شکل گیری است.

اورزولا فون در لاین رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا روز چهارشنبه آینده (۲۳ سپتامبر) در جریان ششمین سخنرانی خود در استراسبورگ در مورد این موضوع صحبت خواهد کرد.

مقر مقدس: عدم افزایش تسلیحات نشانه ضعف نیست

این توافق ممنوعیت مهمات خوشه ای را تصویب کرد، طرحی برای کمک رسانی به مجروحین تدوین کرده و به این طریق سهمی در نجات جان بی گناهان داشته است. نماینده واتیکان در ادامه به روند ناچیز جهانی شدن این توافق و از افزایش استفاده از بمب های خوشه ای اظهار نگرانی کرد.

وی سپس در سخنرانی خود در مورد بُعد اخلاقی توافقات بین المللی خلع سلاح صحبت نمود و تاکید کرد که رعایت و ترویج توافقات در مورد خلع سلاح "نشانه ضعف نیست"، بلکه برعکس، به معنای احساس مسئولیت در حفاظت از جان انسان، بنای صلح، دفاع از آسیب پذیرترین ها و بیشمار افراد بی گناهی است که همچنان متحمل قساوت و مرگ ناشی از درگیری ها می شوند.

۱۴ سپتامبر - سراسقف بالستره رو رئیس هیات مقر مقدس در سازمان ملل در سومین کنفرانس بازبینی کنوانسیون در منع استفاده از مهمات خوشه ای که در لائوس در حال جریان است، خواستار احساس مسئولیت دولت ها شد. وی گفت که حفاظت از غیرنظامیان، کمک رسانی به قربانیان و پیشگیری از رنج ها باید بار دیگر اولویت تعهد جهانی علیه مهمات خوشه ای باشد. وی گفت که حفاظت از غیرنظامیان، کمک رسانی به قربانیان و پیشگیری از رنج های جدید باید بار دیگر اولویت تعهد جهانی علیه مهمات خوشه ای باشد. بار دیگر پس از ۱۶ سال کشورهای عضو در لائوس تشکیل جلسه دادند. سراسقف بالستره بار دیگر همدردی مقر مقدس "با همه قربانیان و خانواده های آنها" را اظهار کرده و نتایج به دست آمده از کنوانسیون را یادآور شد.

سخنرانی وزیر امور خارجه واتیکان در اجلاس آژانس بین المللی انرژی اتمی

اما مسئله همیشه این نیست، در نتیجه باید خاطرنشان کرد که استفاده مسئولانه از این ابزار با تعهدات و مسئولیت اجباری همراه شود.

گالاگر افزود: می بایست مطمئن شد که برنامه های توسعه هسته ای منجر به تجهیز به سلاح اتمی نگردد.

۱۵ سپتامبر - مون سینیور پل ریچارد گالاگر وزیر امور خارجه واتیکان در هفتاد و دومین اجلاس عمومی آژانس بین المللی انرژی اتمی دعوت کرد تا از فناوری هسته ای استفاده ای آگاهانه شود. وی افزود استفاده صلح آمیز از فناوری هسته ای امکان پذیر است، بخصوص "برای مقابله با افزایش فزاینده مصرف انرژی" و این مثالی قابل توجه است که چگونه از پیشرفت علمی می توان برای خدمت به بشریت استفاده کرد.

مصاحبه با پاتریارک اورشلیم

۱۵ سپتامبر - کاردینال پی یر باتیستا پیتزابالا پاتریارک کاتولیک های آیین لاتین اورشلیم که برای شرکت در کنفرانسی با عنوان "شهداء جدید قرن بیست و یکم" به ایتالیا سفر نمود و طی مصاحبه ای با رسانه های واتیکانی، در مورد جنگ در خاورمیانه و هویت مسیحیان آن منطقه صحبت کرد.

وی از مسیحیان و بخصوص مسیحیان سرزمین مقدس که دچار جراحات و تفرقه های عمیق درونی شده اند دعوت کرد تا در این سرزمین، نرمش بر منطق سلاح غلبه کند. یعنی "نیرویی ملایم" که قادر باشد در مقابل منطق قدرت و سلاح مقاومت کرده و حتی در دوران جنگ، از روابط، جوامع و امید حفاظت کند.

پاتریارک اورشلیم در این شرایط، چالش کلیسا را "حفظ اتحاد جوامع (مذاهب) مسیحی" خواند و افزود: "منطقه خلیفه گری اورشلیم شرایط خاصی دارد. در جریان جنگ، برخی مسیحیان در خدمت اسرائیل بودند، در حالی که مسیحیان دیگر در زیر آتش سلاح های اسرائیلی ها قرار داشتند. این شکاف که در میان جامعه وجود دارد، در زندگی روزمره جوامع مسیحی نیز دیده می شود."

در ادامه خبر آمده است: "پاتریارک کاتولیک های آیین لاتین اورشلیم، تضاد دردآور جامعه ای که در آن «مسیحیان اسرائیلی» در نیروهای مسلح شرکت نموده، در حالی که «مسیحیان فلسطینی» در جنگ مورد هدف قرار می گیرند را، پنهان نمی کند."

سخنرانی نماینده واتیکان در سازمان ملل

وی در ادامه تاکید کرد که با این وجود، فقر یکی از بزرگ ترین موانع رسیدن به پیشرفت جامع انسانی بوده و جامعه بین الملل وظیفه دارد در مورد این مسئله مداخله نماید، زیرا در اقتصادی که هر چه بیشتر دیجیتالی تر می شود، فقر رو به وخامت می گذارد. سپس به وزنه فلج کننده "بدهی" که سرمایه گذاری در بخش هایی مانند بهداشت و آموزش را به خطر می اندازد، اشاره کرد و خواستار چهارچوب مالی بین المللی صحیح و عادلانه ای شد که به کشورهای آسیب پذیر کمک کند.

۱۵ سپتامبر - سراسقف اتوره بالستره رو ناظر دائمی واتیکان در سازمان ملل و نهادهای بین المللی در ژنو در هفتاد و سومین اجلاس تجارت و توسعه سازمان ملل گفت: "توسعه یک وظیفه و یک حق است".

وی افزود: «هنوز توسعه، به عنوان آرمانی مشروع برای همه کشورها باقی می ماند و همزمان، یکی از چالش های تعیین کننده دوران ما است. به طور دقیق همانطور که لنون چهاردهم در رساله جامع انسانیت باشکوه می گوید، "هم وظیفه و هم حق" است».

پاپ کاهش حقوق کاردینال ها را لغو کرد

۱۴ سپتامبر - لئون چهاردهم با صدور حکمی دستور پاپ فرانچسکو، در دوران کووید، در مورد کاهش حقوق کاردینال ها و مقامات کلیسایی را لغو کرد.

وی این فرمان را که توسط پاپ فرانچسکو در سال ۲۰۲۱ با عنوان "آینده‌ای پایدار" صادر شده بود را لغو کرد؛ دستوری که مبنای آن وضعیت اضطراری ناشی از پاندمی کووید ۱۹ بوده، متعاقباً منجر به کاهش حقوق کاردینال‌ها، رؤسا و معاونین نهادها (وزارتخانه های واتیکان) و همچنین روحانیون شده بود.

پاپ پس از پیشنهاد "نهاد اقتصاد" و پس از "بررسی دقیق همه جانبه"، این تصمیم را اتخاذ نمود.

در ادامه این حکم همچنین آمده است: «لغو افزایش حقوق در هر دو سال یکبار مبتنی بر سابقه کار حذف می شود. اکنون که وضعیت اضطراری (کووید ۱۹) پایان یافته است می توان اینگونه تدابیر را کنار گذاشت کرد».

کنفرانس تحت عنوان "قرن بیست و یکم؛ عصر جدیدی از شهداء"

در ادامه خبر آمده است این کنفرانس یک سال پس از برگزاری مراسم عبادی توسط پاپ به یاد شهداء ایمان و گواهان آن در قرن بیست و یکم انجام می شود.

۱۵ سپتامبر کنفرانس "قرن بیست و یکم: عصر جدیدی از شهداء" در آوگوستینیاوم، برگزار شد.

در این کنفرانس، کاردینال مارچلو سمرارو رئیس نهاد امور قدسین گفت شهدا گواهانی برانجیل هستند و تاکید کرد که تقدس همچنین به "میراث زنده ملت خدا" تعلق دارد، شهداء گواهانِ عشقی هستند که درد را بارور می کند.

یورش (شهرک نشینان غاصب صهیونیست) اسرائیلی به مسجد الاقصی

شایان ذکر است این مسجد سومین مکان مقدس برای اسلام است. (شهرک نشینان غاصب صهیونیست) اسرائیلی ها با این یورش توافق سال ۱۹۶۷ را، که طبق آن غیر مسلمانان نمی توانند در این محل نماز بخوانند، را نقض کردند.

۱۵ سپتامبر گروهی شامل ۱۶۹ نفر از ساکنان شهرک های (رژیم غاصب صهیونیستی) اسرائیلی به محوطه مجتمع مسجد الاقصی در اورشلیم یورش بردند.

این یورش در حالی انجام شد که مسجد تحت محاصره ارتش (رژیم غاصب صهیونیستی) اسرائیل بود.

تنوع ملت ها سرمایه است و نه تهدید

۱۶ سپتامبر - لئون چهاردهم در جریان مراسم عبادی در میدان سن پی یترو با حضور ۲۵ هزار کاتولیک حاضر و کسانی که از طریق رسانه ها مراسم را دنبال می کنند، گفت تنوع افراد و ملت ها در جهان را نباید همچون یک خطر یا یک تهدید محسوب کرد، بلکه همانند پتانسیلی برای غنی شدن و رشد است. پاپ در ادامه در مورد سند شورای دوم واتیکان و فصل دوم از قانون اساسی گودوم/ت/سپس (امید و شادی) صحبت نمود و موضوع "جامعه بشری" را تعمیق داد.

پاپ سپس در مورد توسعه فناوری، گسترش رسانه های جمعی، شبکه های اجتماعی و مسابقه روزافزون برای دسترسی به هوش مصنوعی صحبت کرد و اینکه از سوی دیگر، با فرو ریختن موانع و کم کردن فاصله ها، امکانات جدیدی فراهم شده است، اشاره نمود و طی هشدار افروزی می خواهند روابط را "هر چه کمتر شخصی و بیشتر مجازی" کنند، که این خطر را به همراه دارد که "عادت شود تصمیماتی که فقط به وجدان انسانی مربوط می شود به الگوریتم ها واگذار شود".

دیدار شرکت کنندگان کنفرانس شهدا با پاپ

۱۶ سپتامبر - پاپ در دیدار با شرکت کنندگان کنفرانس درباره شهداء مسیحی، که توسط "نهاد امور قدیسین و کمیسیون امور شهداء جدید، شاهدان ایمان" برگزار شد گفت: شهداء ستارگانی هستند که در تاریکی خودخواهی و ستم می درخشند. وی افزود شهداء به عنوان گواهانی بر ایمان، ایدئولوژی را پیشنهاد نمی کنند، بلکه ایمانی را که در زندگی روزمره پیاده می کردند را نشان می دهد و به کلیسا کمک می کنند تا به طور کامل نور مسیح را منعکس نموده و به جهان معاصر مسیری که به تمدن عشق منتهی می شود را نشان دهند.

به گفته پاپ، آنها برادران و خواهرانی هستند که در شرایط جغرافیایی، تاریخی و سیاسی مختلف، زندگی خود را نثار انجیل کردند. رساله جامع انسانیت باشکوه گفت: گواهی آنها به ما می گوید، همانطوری که این زمان، تحت سلطه فرهنگ قدرت، زور بی نهایت و توسعه بی وقفه سیستم های مسلح است، همزمان زمانی می باشد که ناظر قهرمانی کسانی است که دوست داریم آنها را "گواهان جدید ایمان" تعریف کنیم.

۲۰ کشته دیگر (توسط رژیم غاصب صهیونیستی) در غزه

در این ساختمان مسکونی حدود ۱۰۰ نفر سکونت داشتند.

۱۶ سپتامبر - در جریان فرو ریختن یک ساختمان ۶ طبقه در غزه که توسط ارتش (رژیم غاصب صهیونیستی) اسرائیل هدف قرار گرفته شد، ۲۰ نفر از جمله ۸ کودک کشته و حدود ۶۰ نفر دیگر مفقود شدند.

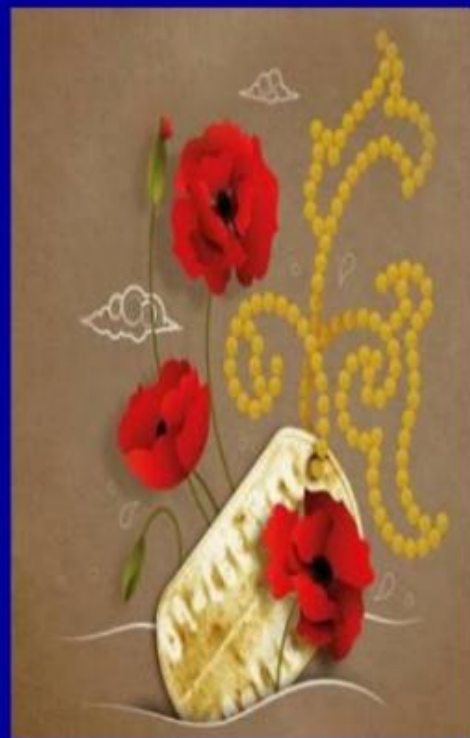

123

HEVAR

The Weekly Journal of the Embassy of the
Islamic Republic of Iran to the HolySee

Third Year | Issue 123 | 2026 September 18

The Embassy of the Islamic Republic of
Iran to the HolySee

Via Bruxelles.57.00198

+39068552494

vat.media@mfa.gov.ir

<https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

IRANtotheHolySee@IRANinVATICAN

